

KUN PETRAS M. URBAITIS KINIJOJOS 40 METŲ KUNIGYSTĖS SUKAKTIS MISIONIERIUS PASAKOJA

Žydės pranašystė

Tai buvo 1927 metais, Šeduvoj. Įpiršdama geresnę, bet užtat ir brangesnę, medžiagą gimnazisto uniformai, krautu-
vės savininkė, žydė, mano motinai pasakė:

– Nesigailėk kiek daugiau sumokėti už geresnį drabužį savo sūnui. Esu tikra, kad ateity . . . jis bus kunigas.

Nors šitokiai pranašystei mano mama tikriausiai nepatikėjo, bet sūnaus-kunigo mintis, speju, jai nebuvo svetima. Netgi esu tikras, kad ji jau prieš tai savo širdy buvo nusprendusi.

– Atiduosiu jį Viešpačiui ant visados.

Patiko man kažkur išgirsta mintis: “Dažnas kunigas pirmąsias savo mišias laiko dar ant motinos kelių”. Tikriausiai, aš buvau vienas iš tokių. . .

“Motina – šeimos karalienė”

“Kokia motina – tokia šeima”, dažnai girdim sakant. Mūsų mamytė buvo gana griežta su mumis.

– Kaip mažam kūdikiui yra būtini vystyklai, taip paūgėjusiam vaikui – drausmė, nors ir ne be žmoniškumo –, pasakė sykj kaimynei, nesugebančiai suvaldyti savo vaikų.

Ir neveltui prie durų, sienos plyšy, nuolat stovėjo įbesta rykštė. . . Mums, vaikams, dažniausiai užtekdavo ir vieno jos ten stovėjimo.

Su laiku įpratom jai net dėkingi būti. Mano dėkingumas jai, ypač mamai, dar padidėjo, kai jau, netoli kunigystės, teko skaityti Šventajam Rašte tokį perspėjimą: “Kas gailisi rykštės, neapkenčia savo vaiko” (Patarlės 13,24) Išvada: mūsų mamytė tikrai mus mylėjo.

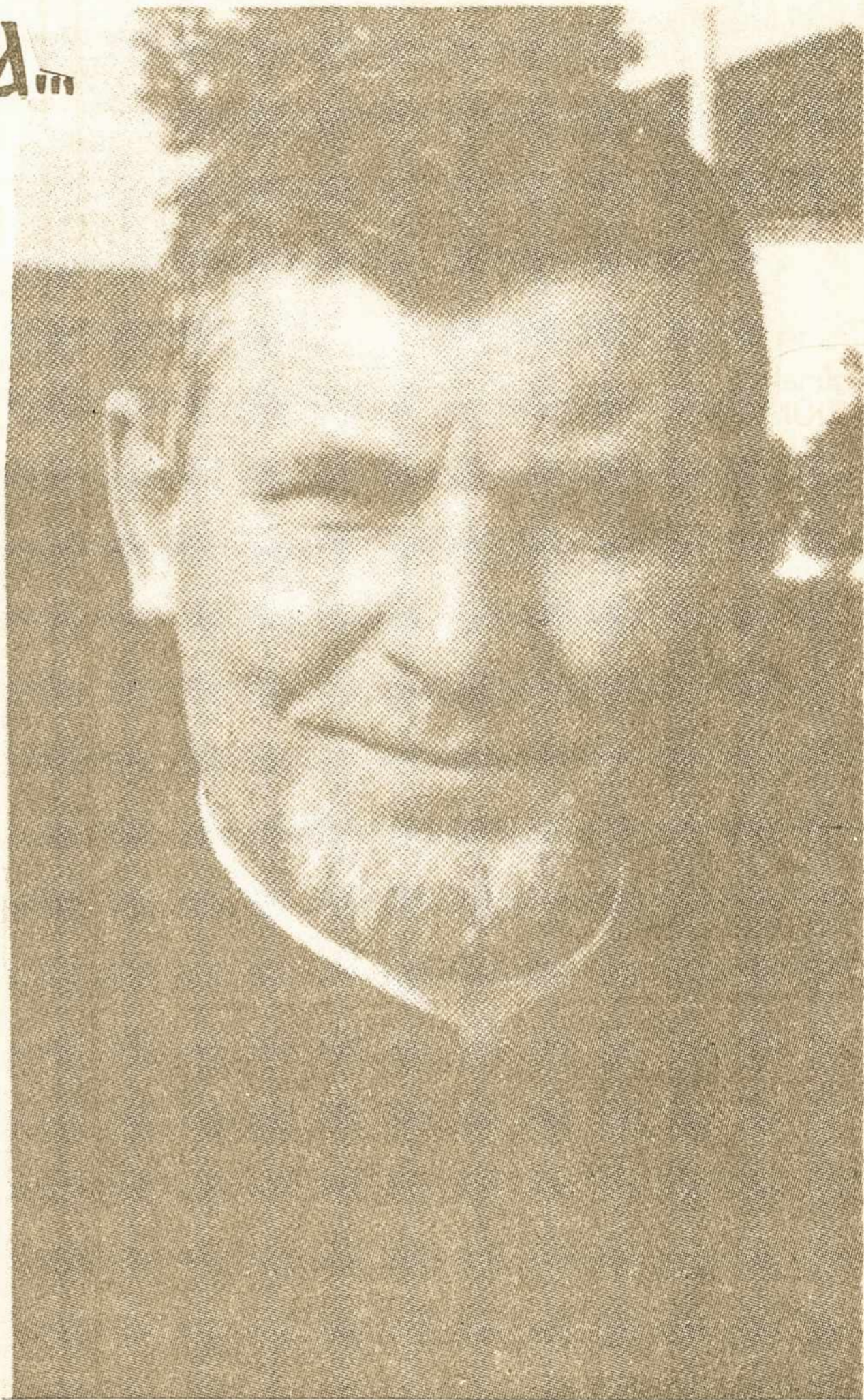
Ji buvo ir pirmoji mūsų auklėtoja. Norėjo, kas pirmąsias tikėjimo tiesas iš jos mes išmoktume.

Kiek vėliau ji norėjo, kad aš tęsčiau mokslą gimnazijoje (išimtis visoj šeimoj). Dar kiek vėliau ji surado reikiamą sumą pinigų ir nugalėjo visas kliūtis, kad 1928 metais aš galėčiau patekti Italijon pas saleziečius. . . Prieš išvykstant, pasišaukusi, ji mane palaimino, pavesdama Dangiškiosios Motinėš globai. Ir taip iš jos rankų, jos pačios rūpesčiu, patekau tai daug galingesnei Motinai, kuri ir turėjo privesti mane prie aukščiausio, šioje žemėj, mano siekimo – kunigystės. Kas esu, kas būsiu – už viską turiu būti dėkingas neužmirštamai savo motinėlei.

Paskutinis tėvo palaiminimas

1931 metų lapkričio mėnesį paskutinį kartą mačiau Tėvynę ir savuosius.

(Nukelta į sekančią puslapį Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka)

Misionierius kun. PETRAS URBAITIS, salezietis, prieš 40 metų (1940 m. rugpjūčio 15 d.) buvo įšventintas kunigu Hong–Kong, Kinijoje.

Keturiasdešimtmečiui – ir dar kunigystės keturiasdešimtmečiui – paminėti nepakanka, aišku, kelių eilučių Tam reikėtų ir tinkamos pluksnos. Gal kada nors tokia ir atsiras. Betgi dabar tokios neturint po ranka, reikia pasitenkinti tuo, kas turima.

Jubiliejus, paprastai, tęsiasi visus metus. Tai bus dar progų prie jo sugrįžti. Čia pasinaudojam tik keliais autobiografiniais bruožais, kuriuos pats kun. P. Urbaitis užfiksavo dar 1951 m. Italijoje išeinančiam SALEZIEČIŲ BALSE. (Red.)

SEMENARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 500,00 Atskiro numerio kaina Cr.10,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojaus, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Iš Lietuvos K.B. Kronikos Nr. 42

K R A T O S

1979 m. lapkričio 24 d. KGB pareigūnai padarė kratą pas Povilą PEČELIŪNĄ, gyv. Vilniuje, Skorinos g.2. Krata pradėta 9 val. 15 min. ir baigta 18,30 val. Kratai vadovavo paplk. LINIAUSKAS. Keturi KGB darbuotojai dokumentų neparodė. Kviestiniai dalyvavo ČIAPAS Vilius ir Andriejus DROPOVAS. Paimta asmeniniai užrašai, laiškai, kūryba, rankraščiai, "LKB Kronika", "Alma Mater", "Perspektyvos", "Lietuvų archyvas", išrašai iš skaitytų knygų, asmeninė užrašų knygutė, knygos spausdintos rašomąja mašinėle, pvz., "Atlaidų rinkinys", "Stigmatizuotoji Teresė Neumanaitė" ir t.t.

Saugumiečiai P.PEČELIŪNĄ kaltino liedinio "Alma Mater" redagavimu,

taip pat bendradarbiavimu kituose pagrindžio leidiniuose, teiravosi, kaip pagrindžio leidiniai pasiekia užsienį, klausinėjo apie rašytoją R.LANKAUSKĄ, docentą V.SKUODĮ, prašė "padėti" saugumui, priminė, kad šia byla yra susidomėjęs generolas PETKEVIČIUS ir VRM ministro pavaduotojas generolas ŽEMGALYS. Po tardymo PEČELIŪNAS buvo paleistas "apsigalvoti".

1979 m. lapkričio 24 d. KGB vyr. ltn. J. MATULEVIČIUS su saugumiečiais V.GRAKAUSKU, B.ROMANOVU ir N. BAŠKO, dalyvaujant kviestiniams Reginai MALINOVSKAJAI ir Birutei PETRAITIENEI, padarė kratą pas Daną KERŠIŪTĘ. Krata pradėta 8 val. 15 min. ir baigta 17 val. 10 min. Paimta rašomoji mašinėle, rašomas po-

pierius ir kalkės. Asmeninę kratą padarė N.BAŠKO, reikalaudama net išsirengti, bet KERŠIŪTĖ nepakluso.

Po kratos tardoma KERŠIŪTĖ atsisakė duoti parodymus. Kultūros ministerijoje, kur dirba D.KERŠIŪTĖ, jai buvo liepta parašyti pareiškimą ir išeiti iš darbo, tačiau ji tai padaryti atsisakė. KERŠIŪTĖS viršininkas skundėsi, kad skyriuje dingsta dokumentai, o pati KERŠIŪTĖ esanti giliai tikinti.

1979 m. lapkričio 24 d. buvo krata pas Vilniaus Universiteto docentą Vytautą SKUODĮ, gyvenantį Vandentiekio g. Nr.44-4. Krata pradėta 8 val. ir baigta 19 val. Kratai vadovavo KGB majoras VILIMAS, kuriam talkininkavo penki saugumiečiai. Kviestiniai dalyvavo V.TUBELYTĖ ir G.MARTINKAITĖ. Kratos metu paimta daug rankraščių, užrašų, V.SKUODŽIO paruošta knyga apie ateistinę propagandą "Dvasinis genocidas Lietuvoje", A. Maceinos "Jobo drama", keletas pagrindžio leidinių ("Aušra", "Perspektyvos", "Rūpintojėlis", "Pastogė" Nr.1) dvi rašomąsias mašinėles, portatyvinis magnetofonas ir kt.

Po kratos doc. Vytautas SKUODIS buvo tris kartus tardomas apie tai, iš kur gavęs pagrindžio spaudos, kam ją davęs, kaip pats joje dalyvavęs ir kt. Doc. V.SKUODIS patvirtino, kad esąs autorius knygos "Dvasinis genocidas Lietuvoje", o duoti kitus parodymus atsisakė.

KINIJOS MISIONIERIUS PASAKOJA...

Mamytę aplankiau jau tik Šeduvos kapinėse. . .Man atrodė, jog mamytė buvo patenkinta manimi ir mano apsisprendimu vykti į misijas. Jaučiau, jog ji mane laimino. . .

Atėjus atsisveikinimo valandai, tėvelis garsiai verkė. Mane apkabindamas ir gaudžiai kukčiodamas, jis tarė:

— Paskutinį kartą tave matau, sūnau. Tu važiuoji į Kiniją. Jie ten tave nukankins.

Prieš tiek ašarų stengiausi būti tvirtas, nors ir man buvo taip sunku ant širdies.

Broliai ir keli mano jaunystės draugai apie vidurnaktį padėdėjo mane iki stoties. Pakely vienas jų užtraukė savanorių išleidimo dainą. Kažkas subarė:

— Čia ne savanorį išleidžiam, ką čia! Jis yra misionierius.

Širdyje buvau patenkintas ano truputį "linksmo" jaunystės draugo gestu, nes galvoaju, kad misionierius yra idealiausias savanoris, karingiausias karys. Bent aš tokiu norėjau būti. . .

Sudiev, Tėvyne!

Sudiev, Tėvyne Lietuva, kankinių žeme! Sudiev, broliai, sesutės ir visi mano jaunystės draugai! Sudiev, platūs laukeliai, vingiuoti takeliai, gimtieji nameliai! Kažin ar kada jus beišvysiu? . . Sudiev!

(bus daugiau)

Nuoširdžiai sveikiname

kun. PETRĄ M. URBAITĮ SDB

40 metų kunigystės jubiliejaus proga ir linkime, kad dar daug metų galėtų tęsti savo misionierišką darbą mūsų tarpe.

Mookos Maldos Apaštalavimo
narės

GEGUŽINĖ

M.K.ČIURLIONIS

melodias de lituania

IR KITOS

LIETUVIŠKOS MUZIKOS KASĖTĖS
PARDUODAMOS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS

LIETUVIAI PASAULYJE

Mirė poetas VLADAS RASTENIS

Plačiai žinomas lietuviams ir amerikiečiams poetas, teisininkas, žurnalistas, visuomenės veikėjas Nadas Rastenis mirė Baltimorės ligoninėje gegužės 10 d., sulaukęs 89 metų amžiaus.

Nadas Rastenis gimė Lietuvoje, Švenčionių apskr., Linkmenų valsč. Stagalių kaime. Velionis į JAV atvyko 1911 m., atitarnavęs kariuomenėje. 1923 m. baigė Huntingtono kolegiją, o 1924 m. Ohio universitete baigė teisių fakultetą ir kurį laiką advokato Clevelande. Vėliau gyveno Baltimorėje ir čia vertėsi advokatu. 1943-46 metais buvo Marylando seimo narys. Nuo 1921 metų priklausė Amerikos Lietuvių Socialistų Demokratų Sąjungai. Visą laiką priklausė Susivienijimui Lietuvių Amerikoje, buvo Baltimorės kuopos narys.

Be savo gausiai spaudoje paskelbtų eilėraščių, išleido poezijos knygą "Trijų rožių šventė". Išvertė anglų kalbon Baranausko "Anykščių šilelį" ir Donelaičio "Metus". Iš amerikiečių gavo lauro vainiką ir aukso medalius už įnašą į anglų literatūrą.

Paskutiniu laiku prisidėjo prie kovos už laisvę, už pagrindines žmogaus teises. Amerikiečių laikraščiai plačiai aprašė jo gyvenimą.

Gegužės 14 d. buvo palaidotas Laudon kapinėse.

IŠVEŽTŲJŲ MINĖJIMAS HAMBURGE

Susirinko paminėti išvežtųjų lietuviai, latviai ir estai į Šv. Petro bažnyčią Hamburgo centre. Kasmet ji minėjimo diena būna pilna. Ateina ir kitataučių, nes kvietimai siunčiami konsulatams, žymesnėms organizacijoms ir paškiriems veikėjams.

Bažnyčioje buvo ekumeninės pamaldos-mišparai. Pradžia buvo labai jaudinanti. Presbiterijoje už priekinio altoriaus sėdėjo Collegium Musicum orkestras ir išsiriaviavęs Šv. Petro bažnyčios choras, garsus ne vien Vokietijoje, bet ir iš gastrolių užsienyje. Jis, vadovaujamas prof. Hans-Ulrich von Kameke ir lydėdamas minėto styginio orkestro, giedojo Schuberto Kyrie ir Gloria. Visi tikintieji išgyveno čia savo praeitę gražias ir vėlyvesnio gyvenimo tragiškas valandas. Muzika taip visus paveikė, kad ne vienas klausytojų verkė.

Žodį visiems tarė kun. V. Šarka, nukreipęs žvilgsnį į mūsų pamaldų tikslą: maldą už persekiojamą Bažnyčią Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, už išvežtuosius, pavengtuosius, nuskriaustuosius bei pažemintuosius. Paskiau buvo meldžiamasi, skaitomos psalmės, lekcijos, evangelija. Skaitė estų dr. Eduard Kagi, latvių — Augusts Kelle, lietuvių — Vaclovas Šarka, vokiečių — Karl Felgendreher ir msgr. dr. Ludwig Marizy. Pastarasis pasakė ir pamokslą pastovios taikos tema. Visi giedojo ir meldėsi iš specialiai atspausdintų lapelių. Pamaldos baigėsi palaiminimu, kurį suteikė pastorius Karolis Felgendreheris su kitais bendradarbiais. Pabaigoje buvo sugiedota giesmė „Tave, Dieve, mes garbiname ir šloviname“.

Paskiau formavosi procesija prie paminklo žuvusiems pirmojo karo metu. Kelias nebuvo tolimas net seneliams, nes paminklas yra Rotušės aikštėje. Išsiriavė daugiau kaip šimtas. Priekyje ėjo vėliavnešiai su lietuvių, latvių, estų ir vokiečių vėliavomis. Dvi jaunos tautiniai drabužiais pasipuošusios moterys nešė vainiką žuvusiems už tautų laisvę ir žmonių pagrindines teises. Tokio pobūdžio eitynes pabaltiečiai suorganizavo pirmą kartą Hamburge. Filmavo ir fotografavo savieji ir svetimieji. Prie paminklo buvo iškilmingai padėtas vainikas su visų trijų Pabaltijo kraštų valstybių kaspinais — vėliavų spalvomis. Visos keturios vėliavos palinko prie paminklo ir padėdamojo vainiko, ir susirinkusieji atidavė pagarbą žuvusiems. Žodį tarė pabaltiečių atstovas. Sugiedoti himnai šia tvarka: Estijos, Latvijos ir Lietuvos. Lietuviams čia atstovavo kun. V. Šarka, Iz. Sragauskis, J. Valaitis, M. Normantaitė.

KANADOJE

ALDONA SENDŽIKAITĖ, laimėjusi pirmą vietą rašinių konkurse visos Kanados mastu. Jos tema "Journey towards understanding" — kelionė į pažinimą, gvildeno psichinės sveikatos klausimus. Konkursą rengė Canada and Etobicoke Mental Health Association. Laimėtą premiją jai įteikė generalinis Kanados gubernatorius E. Schreyer specialioje iškilnėje Otavoje. Aldona, XII skyriaus mokinė, mokosi Michael Power — St. Joseph's gimnazijoje Toronte.

• Be lietuviškos spaudos nebus sąmoningos tautos.

Ši kartą pamaldos ir vainiko uždėjimas buvo paskelbtas plakatais ir spaudoje.

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

Būti tėvais nėra įgimtas talentas

Žurnalo "Kosmos" 1979 m. gruodžio nr. yra išspausdintas Sigrido Roteringo - Steinbergo straipsnis "Eltern sein ist kein Naturtalent", kurio santrauka čia pateikiama.

Daugelis tėvų mano, kad jie automatiškai pasidarys "geri tėvai", kai turės vaikų.

Daugelio dalykų, reikalingų kasdieniniam gyvenimui, turime mokytis: virti, automobilį vairuoti, rašyti, plaukti, skaičiuoti ir t.t. Tik auklėjimui, atrodo, tai negalioja, nes "visi tėvai" turi įgimtą talentą.

Kol vaikai maži, tėvai turi žinotimo, gyvenimo patirties, atsakomybės, jėgos perteklių. Tai gi jie turi galios poziciją, kuri įgalina juos savo vaikus girti ir bausti. Bet kai vaikai paauga ir išvysto savo valią, kuri žymiai skiriasi nuo tėvų, pastarųjų autoritetas, pagrįstas galios pozicija, susilpnėja.

Daugelyje šeimų tėvai bando savo autoritetą ir savo valią rodyti aštriomis bausmėmis. Jaunuoliai, reaguodami į tai, priešinasi, sukyla, būna abejingi, nutolsta nuo tėvų, neduoda informacijų, palieka tėvų namus.

Tai rodo, kad kažkas yra netvarkoje tarp tėvų, vaidinančių "visa žinančių", "visa galinčių", "vyriausių vadų" vaidmenį, ir jaunuolių.

Pirmiausia reikia paminėti grubią tėvų įsakančią kalbą su vaikais, kokios jie nevalo kalbėdami su suaugusiais. Galima sakyti, kad tėvai yra "dvikalbiai": jie žymiai mandagiau kalba su suaugusiais negu su vaikais ("žemesniais žmonėmis").

Kitą auklėjimo būdą Amerikoje sėkmingai yra pritaikęs amerikietis auklėjimo patarėjas ir psichiatras Thomas Gordonas, parašęs knygą "Šeimos konferencija praktikoje: kaip spren-

džiami konfliktai su vaikais." Jau beveik 10 metų pagal jo metodą, vadinamą "šeimos konferencija", rengiami kursai, kuriuose tėvai mokosi partneriškai spręsti konfliktus. Tokioje konferencijoje paprastai nebūna laimėtojo ir pralaimėtojo — randamas sprendimas, priimtinas visiems dalyvaujantiems.

Yra problemų, iškylančių beveik visose šeimose: tai valgymo įpročiai, drabužiai, šukuosena, namų pareigos, mokykla, tvarkos nustatymas.

Kaip įprasta, tėvai, norėdami išaiškinti vaikams tam tikrą elgesio būdą, juos bara, peikia, graso, neduoda kišenpinigių, muša, užuot vaikui išaiškinę, kodėl jo elgesys nėra priimtinas tėvams. Vaikams reikia aiškios informacijos, koks jų elgesys yra nepriimtinas ir kodėl.

Kitas svarbus aspektas, kurį tėvai dažnai permažai įvertina, yra tas, kad jie yra pavyzdžiai savo vaikams, kurie pamėgdžija teigiamus ir neigiamus elgesio bruožus. Tėvai tai akivaizdžiai pastebi, kai girdi savo žaidžiančius vaikus, tiksliai vartojant jų keiksmus. Tėvui leidžiami šie stiprūs išsireiškimai, o vaikams draudžiama juos vartoti, nes tai "blogi žodžiai".

Net idealūs tėvai, kurie paprastai yra kantrūs, mandagūs, draugiški, negali visada būti idealu, ir kenčia, kad negali būti tobulu pavyzdžiu savo vaikams.

Thomo Gordono siūlomą "konflikto sprendimas be pralaimėtojo" yra žingsnis į partnerišką santykį tarp tėvų ir vaikų. Kai įvyksta konfliktas tarp tėvų ir vaikų, visi susėda kartu ir bendrai bando surasti sprendimą, kuris būtų visiems priimtinas. Svarbu, kad abi pusės galėtų duoti savo pasiūlymus, kurie tada įvertinami. Kiekvienai problemai greičiausiai yra labai daug sprendimų, taip kad iš anksto negalima sprendimų lai-

kyti "blogais" arba "idiotiškais".

Pvz. šešerių metų Manfredas nemėgsta daržovių. Jo motina yra įsitikinusi, kad jis privalo valgyti daržoves, nes jose yra svarbūs vitaminai. Motina atsisėda kartu su Manfredu ir jam sako: "Esu susirūpinusi tavimi, nes tu beveik neimi vitaminų, ir bijau, kad tu susirgsi. Tai man būtų papildomas darbas. Ką galime bendrai padaryti, kad ši problema būtų išspręsta?" Manfredas jaučia, kad jį laiko svarbiu ir pirmą kartą paaikškina motinai, kad nemėgsta ypač žiedinių kopūstų ir kitų kopūstų rūšių, kitas daržoves, ypač žalias morkas, mielai valgytų. Susitarta, kad ateityje, kai bus kopūstai, Manfredas turės tyliai paimti morką iš šaldytuvo, ją nuvalyti ir valgyti. Abudu buvo patenkinti šiuo sprendimu.

Tėvai turi sutikti su tuo, kad jų vaikų elgesys ir vertybių supratimas nėra toks pat, kaip tėvų. Į vaikus reikia žiūrėti kaip į žmones, reikalaujančius savarankiškumo ir turinčius teisę kitaip gyventi, negu jų tėvai. Kol niekam tuo nepadaroma žalos, vienintelis logiškas pasirinkimas yra priimti tokius dalykus ir būti tolerantiškais. Taip labai daug konfliktų galima padaryti nežalintais.

Juo daugiau tėvai išgyvens į savo vaikus ir juos supras, juo labiau vaikai pasitikės tėvais ir galės išreikšti net ir neigiamus jausmus, kaip įniršimą ant broliuko arba nusivylimą negavus saldumynų. Tėvai turi suprasti, kad ir neigiami jausmai turi savo teises. Kaip suaugusiems, taip ir vaikams bus lengviau, kai galės išreikšti pyktį bei įniršimą ir bus suprasti.

Visi tėvai turi leisti savo vaikams išreikšti įniršimą, nusivylimą. Reikia žiūrėti į šiuos jausmus kaip į kažką reikalingą, ką vaikas privalo suvirškinti. Kai tik bandoma atimti nuo vaiko visas problemas, tai reiškia: "Tu negali šios problemos išspręsti be mano pagalbos." Daugelis tėvų bando vaikui padėti praneši-

Meno pajėgų agentūra

AURELIJA BALASAITIENĖ

Aktyviai dalyvaujant visuomeniniame gyvenime ir žurnalistikoje, teko pastebėti vis giliau ryškėjantį mūsų meninių pajėgų centrinės informacinės įstaigos reikalingumą. Nekartą, rengiantis koncertui, kultūrinei programai, jieškant paskaitininkų, kurie ne vien pasižymi savo srities žinojimu, bet ir pakenčiamu iškalbingumu, tenka vadovautis buvusių renginių aprašymais, dažnokai subjektyviais kritikos straipsniais arba per pažįstamus ir draugus klausinėti apie kuri nors kalbėtoją, dainininką, teatro ar kitokio žanro meninį vienetą. Kaikurie jau gerokai pagarsėję, turi plačias pažintis, yra net pakartotinai kviečiami į tas pačias vietas gastrolėms. Tačiau yra ir tokių, kurie gal dėl vietinių korespondentų neapsižiūrėjimo ar stokos sugebėjimo sudominti kurią nors organizaciją, neranda progos parodyti savo talentų ir pajavairinti mūsų gerokai nusistovėjusių koncertų, balių ir minėjimų programų.

Vengdama nereikalingų ginčų, norėčiau konkrečiai siūlyti kuriai vienai mūsų didesnių visuomeninių organizacijų įsteigti centrinę mūsų meninių pajėgų agentūrą. Joje užsiregistruotų mūsų dainininkai, muzikai, šokiai ir dainų grupės, oktetai, aktoriai, paguoda, paklausimais, dėmesio atitraukimu, patarimais. Bet vaikai privalo mokytis patys spręsti savo problemas, pakelti nusivylimą ir išmokti atsisakyti. Šių užduočių tėvai negali perimti, bet gali palengvinti vaikui šį mokymosi procesą, parodydami supratimą ir toleranciją. Tikrai kai pats vaikas yra aktyvus, gali būti pasiekti siekiamieji auklėjimo tikslai: savigarba, savo vertės žinojimas ir pajėgumas įvykdyti savo nusistatymą.

Paruošė: J. Str.

toriai ir t. t. Tokia agentūra turėtų surinkti objektyvius ir konkrečius duomenis apie vieneto sudėtį, honorarą, kelionės išlaidas, repertuarą ir t. t.

Esu stebėjusi vargingas mūsų organizacijų pirmininkų keliones į tolimus miestus tartis dėl įvairių smulkmenų, posėdžiuose diskutuoti vieno ar kito vieneto meninį lygį. Tenka dažnokai pasikliauti agresyvesnio asmens skoniui, nes neįmanoma vadovautis patikrinta ir objektyvia informacija. Taigi, kartais kviečiama dainininkė, kokio nors valdybos nario pažįstama, pasirodo dar tokio masto pasirodymui nepriaugusi. O augšto lygio menininkams kartais netenka pasirodyti vien todėl, kad jie nėra vienoje ar kitoje vietovėje išreklamuoti. O ir adresų neturėjimas sudaro keblumą bei gaišina laiką.

Tokio pobūdžio agentūrą galėtų sudaryti įvairių organizacijų atstovai. Lietuvių Fondas galėtų kuklia suma tokią agentūrą finansuoti. Ji už minimalų atlyginimą kalbėtojo, dainininko ar okteto jieškančiai organizacijai suteiktų visas reikalingas detales. Tuo būdu susitaupyto laikas, kelioninės išlaidos, dažnokai padengiamos iš mūsų visuomenininkų kuklių kišenių, o naujoms pajėgoms būtų sudaryta proga pasirodyti.

Siaurinėje Amerikoje yra populiarūs kalbėtojų biurai, kurie turi pasirinkimą paskaitininkų pageidaujamosiomis temomis ir įvairuojančiais honorarais. Aktoriai, teatrai naudojami agentų patarnavimais, kurie tarpininkauja tarp kvietėjų ir menininkų. Savaimė suprantama, mūsų sąlygose tai neturėtų būti daroma komerciniais pagrindais. Tai turėtų būti kultūrinio pobūdžio paslauga, palengvinanti organizatorių darbus ir populiarinanti užmirštus ar dar neturėjusius progos pasirodyti naujus talentus.

Tėviškės žiburiai

KAIP SUSITIKAU SU ŠVENTUOJU TĖVU

Rašo kun. Pr. Gavėnas

"Aš tai darau kasdien", man atsakė Popiežius

Autobusas, su visa Popiežiaus palyda, ilgas ir platus, o vienuolyno vartai siauri. Šoferis manevruoja; mons. Marcinkus, iššokęs, diriguoja – duoda ženklą "pirmyn", o sargyba šaukia "stok", nes jau liečia vartų stulpą, prie kurio aš stoviu. Ir autobusas sustoja vidury vartų.

Mons. Marcinkus šaukiasi lietsargio. Ir, štai, matau – Popiežius jau žygiuoja per mažą kiemuką. Japoniukė per vartų grotas fotografuoja, o aš ploju rankom – rodos vienintelis, kuris ploja, nes kiti – sargyba.

Popiežiui praėjus, aš tuoj į dešinę – ir pro vartuose likusį mažą plyšelį (kai kada gerai būt plonam!) šmakšt į vidų.

Žiūriu – išlipa kardinolai, palydovai. . . ir eina viduriais link. Aš prisilieju prie vieno aukšto prelato (tik vėliau atspėjau, kad tai kard. Casaroli, antrasis Bažnyčios autoritetas).

Viduj, plačiu koridoriumi, matau, atžygiuoja mons. Marcinkus (Brazilijoje jau visų gerai pažįstamas). Aš drįstu jam šūktelėti: – Labas, Ekscelencija. . .

Jis, jau praėjęs ir kiek atsisukęs, pažvelgia į mane ir nueina, nieko neatšakęs.

Bežiūrint, kur eit, prieina prie manęs Dom Carmine Rocco, Nuncijus, ir klausia (itališkai):

– Kur čia kelias į bažnyčią?

Aš, nors pirmą kart ten jėjęs, kaip čia įpratę visi. . . nežinantieji, tuoj nurodau ilgą koridorių – ir einam kartu (pasinaudoju proga jam prisistatyti). Bet prieinam tik privačius kambarius, kur ant durų užrašai: Kardinolas. . . Vyskupas. . . su vardu ir pavarde.

– Matyt, ne čia! – ir grįžtam atgal. Sutikęs baltai dėvinčią seselę, dabar aš jos paklausiu kelio.

– Galima ir per zakristiją – sako, ir nurodo tą patį kelią, kuriuo buvom nuėję. Taigi, per daug Nuncijaus nesuklaidinau.

Nuncijus tačiau kažkur dingio. Tai aš einu koridorium vienas. Ir štai, prieš akis, Popiežius su palyda (šįkart be Marcinkaus)!

Popiežius žengia sportišku žingsniu – kiti atsilikę. Jį lydi tik São Paulo kardinolas, Dom Paulo Evaristo.

Koridorius siauras, ir vienas sargybininkas (ar palydovas) pasitraukia prie sienos Popiežiui praleisti – ir tuo pačiu metu atsidaro kelias ir man. Ir klumpu Popiežiaus žiedą pabučiuot.

– Lituano (Tai lietuvis) – mane pristato kardinolas žygiuojančiam Popie-

žiui; ir, pagarbos ženklui, iš dešinės pasitraukia į kairę.

Aš žiūrau, kad Popiežiaus dešinėje nieko nėra. Prišoku, dar kartą palmu ranką ir (itališkai) tariu:

– Santo Padre, una benedizione speciale per la Lituana (Prašau ypatingo palaiminimo Lietuvai)!

Popiežius sulėtina žingsnius, melniai pažvelgia į mane ir atsako:

– Come no?! Lo faccio tutti i giorni. (Ir dar kaip?! Tai darau kasdien! Būtent: kasdien ją laiminu; arba: kasdien už ją meldžiuos, ją prisimenu).

Ir taip palydėjau Popiežių ligi kolegijos bažnyčios presbiterijos, kur jį sutiko reflektorių tviskėjimas ir TV kameros.

Tik jau ant presbiterijos vartelių, žengiant prie altoriaus, sustabdė. Betgi ten neleido net turinčius specialius titulus bei ženkliukus (net Vatikano Radijo korespondento bei paties Popiežiaus sekretoriaus nenorėjo įsileisti). Tai atsistočiau prie grotelių, užpakaly msgr. Marcinkaus, kuris, matyt, jau buvo jėjęs kiek anksčiau.

Popiežius kalbėjo – ir gan ilgai. Tačiau aš nieko nesečiau. Man vis sukosi galvoj: kaip čia galėjo toks netikėtas dalykas įvykt?

Paskui dar galvojau: Jei pro čia į-

Dra. HELGA HERING

MEDICA GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 as 12 h.
das 14:00 as 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL. Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTARIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 as 11:00 e das 14:00 as 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 as 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

ėjo. pro čia ir išeis. Todėl ir laikiau-
si užimtos pozicijos.

Iš tiesų, po prakalbos, giesmių ir
ovacijų, Popiežius grįžo tuo pačiu ke-
liu. Aš buvau pirmutinis už grotelių.
Tad dar kartą pasveikinau, pabučiuo-
damas žiedą. O jis sveikino (itališkai):
Buona sera (Labas vakaras)...

Galejau būt patenkintas, net tris
kart galėjęs pasveikinti Popiežių.

Mano tikslas tačiau dar nebuvo
pilnai atsiektas. Tad išeidamas paklau-
siau to seminaristo, kurs prie manęs
stovėjo presbiterijoje:

– Ar tamsta iš šio vienuolyno?

– Taip.

– Čia yra laiškas Popiežiui. . .

Mat, prieš kelias dienas gavau
laišką iš Seinų: "Sužinojom, kad lie-
pos mėnesį Popiežius lankysis Brazi-
lijoje. Mes visi Seinų lietuviai prašome,
gal Jūs galėtum Popiežiui išaiškinti
mūsų padėtį. . . Malonėkit mus užtar-
ti prieš Apaštališką Sostą. . . Mes vi-
si su viltim laukiame nuo Jūsų atsa-
kymo. . ."

"Skęstantis ir už skustuvo grie-
biasi", sako mūsų patarlė. Ir jie krei-
piasi ir į mane, lyg aš ką nors galėčiau.

Nesugalvojau, kaip kitaip būčiau
galėjęs "išaiškinti" ar "užtarti", kaip
perduodamas Popiežiui jų pačių laišką,
išverstą itališkai. Iš savo pusės tik pridėjau:
"Šventasis Tėve, viso pasaulio
lietuviai susirūpinę laukia, kad teisin-
gai išsprendžiam šį tikrai skandalingą
(visus piktinanti) padėtis, kuri jau per
ilgai tęsiasi 'Suvalkų trikampy'".

Anas studentas painformavo "hos-
pitaleiro" – vienuolį, kuris rūpinasi
svečiais. O šis užtikrino:

– Laiškas bus šį vakarą padėtas ant
Popiežiaus stalo, jo kambary.

Kitiems išeinant į gatvę, aš su ke-
liais vyskupais bei vietiniais benedik-
tiniais atsidūriau prie Popiežiaus kam-
bario durų. Ten buvo tik vienuoliai be-
nediktinai, kuriuos Šv. Tėvas žadėjo
vėliau pasveikinti, ir aš su dviem ar
trim žurnalistais – fotografais.

Mons. Marcinkus sukinėjosi ir
peržvelgė tokiu lyg klausiamu žvilgs-
niu mane, nepanašų į benediktiną. Ki-
ti, girdėjau stengėsi su juo tartis an-
gliškai. O aš jam tiesiai ir sakau itališ-
kai (nes žinau, kad lietuviškai jam sun-
kiausiai susigaudyti):

– Ekscelencija, atėjau ir Jūsų pasvei-
kinti.

– Pasveikinti ką?

– Jus, Ekscelencija, lietuvių vardu.

– A, labai ačiū!... Tik dabar neturiu
laiko!

Ir aš neturėjau laiko – bijojau prarast
paskutinį autobusą į miesto centrą.

Tad ir išėjau.

Išėjau tikrai patenkintas, galėjęs

BRAZILIJOJE

STOVYKLA AUŠRA

Sekmadienio rytą, devynios maši-
nos su vaikais ir tėvais išvažiavo iš Ra-
movės į Piracaiją pas Albiną ir Fridą
Lipus, kur pasiliko stovyklauti 32 skau-
tai – skautės, paukštytės ir vilkiukai.

Savaitę prieš atovyklą, susirinkę
vadovai ir skiltininkai nutarė stovy-
klos vardą, norėdami priminti Popie-
žiaus apsilankymą São Paulyje (ir iš-
reikšti gylų jausmą) tarsi aušrą, atnau-
jinančią mūsų gyvenimą Kristuje. Tą
reiškė ir vėliava, kurią nupiešė ir nuda-
žė Marcija Pavilionytė su Elizabetė
Jurčiukonytė.

Draugovininko Klaudijaus Butkaus
priežiūroje buvo pastatytos penkios
palapinės, o mažieji patalpinti dvie-
juose kambariuose. Tuoju buvo iškirs-
ti keli bambukai ir pastatyti ant kal-
nelio prie įvažiavimo, kur dar su tėvais
buvo pakeltos trys vėliavos, sugiedoti
Brazilijos ir Lietuvos himnai ir su Al-
berto Lipo komanda oficialiai atidary-
ta stovykla.

Padalinti į penkias skiltis, vakare
skautai galėjo pasirodyti programoje ir
kartu padainuoti.

Pirmadienis. Pionierių Diena. Visi
sunkiai dirbo, nes buvo pastatyti var-
tai pagražinta vėliavų aikštė, iš akmenų
padarytas Lietuvos žemėlapis ir pasta-
tytas lietuviškas kryžius. Vakare pra-
vestas didelis laužas su žaidimais ir pasi-
rodymais, ir dainom. Buvo šalta, bet
graži naktis ir laužo žiežirbos kilo į dan-
gų iki žvaigždžių.

Antradienis. Draugystės diena. Jau
nuo pačio ryto kiekvienas žinojo sa-
vo porą ir kartu turėjo valgyti, žaisti,
kalbėtis. Buvo daug sporto lenktynių,
Vakaro programoje kiekvienas apdo-
vanojo draugą dovanėle, kurią patys
pagamino.

Trečiadienis. Iškylos diena. Viena iš
smagiausių dienų stovykloje, kaip pa-

taip artimai susitikti su Popiežium. Ir
iš jo paties lūpų išgirsti, kad jis kasdien
laimina Lietuvą.

Jei ko būčiau turėjęs gailėtis,
tai tos japoniukės, kuri tikrai nesulau-
kė išeinant Popiežiaus (jis ten pat apsi-
nakvojo), ir kitų, kurie išbuvo visą nak-
tį lauke, ant gatvės, po smulkiu lietu-
m, kad galėtų jį pamatyti nors ryte, iš-
vykstant, o nepamatė, nes jis malūns-
parniu pakilo iš pačios kolegijos kiemo
ir nuskrido į Aparecidą.

rodė paskutinę dieną įvertinimo an-
kietos. Kadangi nebuvo galima surasti
kitos vietos, trys skiltysėjo tik 7 km
iš viso, o dvi skiltys, kitu keliu, padarė
apie 5 km į ten ir dar 5 km atgal. Ten
kiekviena skiltis pasidarė savo lauželi,
kepė bulves ant žarijų, mėsą ant bam-
bukų, patys piaustė pomidorus, agur-
kus, morkas, daug žaidė, bandė pagau-
ti varlių upelyje, daug išmoko apie ke-
lių ženklus, apie žygiavimą, paruošimą
valgių ir grįžo apie penktą valandą va-
karo į stovyklą, pavargę, bet patenkin-
ti. Vakare buvo karnavalas su vaidini-
mais.

Ketvirtadienis. Susikaupimo diena.
Dvi grupės didžiųjų ir mažųjų, kalbėjo
apie tikrą draugystę, kaip jie jaučia
Dievą savyje, apie lankymą bažnyčios,
Mišias, Sakramentus.

Po piet aplankė stovyklą trys kuni-
gai: kun. Gavėnas, kun. Urbaitis ir kun.
Šeškevičius. Per vėliavų nuleidimą, ke-
li skautai davė įžodį: Lilija Mikalkėnaitė,
Andrius Pavilionis ir Valteris Mikalkė-
nas. Trys buvo pakelti į prityrusio
skauto laipsnį ir keli gavo specialybių
ženklukus. Vakare buvo susimastymo
laužas, kurį pravedė Rozana Jurčiuko-
nytė ir kuris užsibaigė tyliai su religi-
nėm giesmėm.

Penktadienis. Havajaus diena arba
Luau. Viena skiltis ruošė papuošalus
kiekvienam, kita vaisių salotus, kita
darė stalus iš bambukų ir pietūs buvo
bambukų miške, kuriame buvo iška-
binta visokių spalvų popierėlių. Visi
pasipuošė kasom ir kaspinais tiek mer-
gaitė tiek berniukai. Vakare buvo išvai-
dinta kaimo vestuvės ir visi pavaišinti
visokiais gardumynais, pyragais, sau-
sainiais ir kitokiais saldumynais.

Po pietų įvyko skautorama, smagus
žaidimas su penkiolika stočių, kuriose
buvo statomi skirtingi klausimai ir
skaičiuojami taškai.

Šeštadienis. Po vėliavų pakėlimo, skil-
tys nužygiavo į bambukų mišką, kur
išbuvo porą valandų. Ten įvertino sto-
vyklos programą, skiltininkus, vadovus,
darė ateičiai planus. Su didžiaisiais bu-
vo kalbama apie galimybes dalyvauti
L. Pietų Amerikos Kongreso stovyklo-
je, Buenos Aires, vasario mėn. 1981 m.
Po to buvo užbaigti keli rankdarbiai ir
po pietų pradėta ruošti išvažiavimas
namo, kuris įvyko penktą valandą.

Stovyklos komandantas buvo: Al-
bertas Lipas, 17 metų, prityręs skau-
tas, buvęs skautas taip pat Brazilij.

Slaugė ir dainų vedėja buvo Rosana
Jurčiukonytė, 19 metų, prityrusi skau-
tė, draugininkė, einanti vaistininkystės
ir Bio-Chemijos universitetą.

Pipiriukų skiltį sudarė: Robertas
Karsokas, Markus Ausenka, Rogeris
Ausenka, Aurelius Grigonis, Marcelis
(Nukelta į sekantį psl.)

Brazilijos ateitininkų stovykla

Ateitininkų stovykla įvyko liepos mėn. 9–28 d.d. Lituanikoje. Stovyklai vadovavo Daina Kojelytė ir Sigutė Lenkauskaitė (abi iš JAV) ir kun. Juozas Šeškevičius. Šeimininkavo ponios Ona Zalubienė, Sofija Pilipavičienė ir Uršulė Cvirkienė. Dalyvavo 21 stovyklautojas, o savaitgalį atsirado ir daugiau studentų—svečių, kurie kartu dalyvavo programoje. Stovyklautojai buvo suskirstyti į tris būrelius (Vėžliai, Šeškai ir Beždžionės), kuriems vadovavo seniūnai Douglas Saldys, Milda Remenčiūtė ir Andrius Valavičius. Seniūnai, kartu su Nida Remenčiūtė, taip pat pasikeisdami, buvo ir dienos vadovais ir padėjo su programos vykdymu.

Stovyklautojai vykdė įvairią programą: dainavo, šoko tautinius šokius, dirbo rankdarbius, dalyvavo pašnekėsiuose, paruošdavo vakaro programas. Teko dirbti reikalingus švaros bei tvarkos darbelius: šluoti, indus plauti ir t.t. Stovyklos metu ypač stengėmės pabrėžti lietuviškumą ir lietuvių kalbos vartojimą. Stovyklautojai visi nešiojo sagas, kuriose buvo atvaizduota trispalvė ir Vytis. O tie kurie ypač stengėsi daugiau lietuviškai kalbėti laimėjo po "litą". Tokių litų daugiausia surinko Estela Belapetravičiūtė — keturis. Rankdarbių metu, be kitokių darbėlių, buvo demonstruojamas juostų audimas. Dėkojame p. Marijai Remenčienei už parūpinimą juostų pavyzdžių ir josios anūkéms Mildai ir Nidai Remenčiūtėms už rankdarbio pravedimą. Juostų audimas ne vien tik mergaitėms — šiuo tradiciniu lietuvišku rankų darbu labiau susidomėjo Augusto Zaluba. Stovykloje taip pat buvo daromi kalėdiniai šiaudinukai ir velykiniai margučiai. Už margučius premijas laimėjo Stasiukas Žūtautas (1-mą), Audra Remenčiūtė (2-rą) ir Lucia Banytė (3-čią).

Pašnekėsiai vyko atskirai lietuviškai kalbantiems (pravedė Daina Kojelytė) ir nekalbantiems (pravedė kun. Šeškevičius.) Lietuviškai kalbančiai grupei pašnekėsio temos lieté ateiti-

ninkų organizaciją, principus, ideologiją, kuopos veiklą, Lietuvos geografiją ir istoriją, partizanus ir Viktorą Petkų, politinį disidentą, kuris kalėja kaip tik už ateitininkišką veiklą. Stovyklautojai vieną popietę visi parašė po atvirukę idėjos broliui Viktorui Petkui. Šis užsiėmimas juos labai sudomino ir diskusijų metu jie svarstė galimybę tokį rašymą politiniams kaliniams tęsti per visus metus kiekviename susirinkime. Pašnekėsiai lietuviškai nekalbančių grupėje lieté krikščionišką tikėjimą, padėję dabartinėje Lietuvoje ir t.t.

Kaip ir dienos programa, vakaro programos buvo įvairios. Teko sukurti vaidinimus nebylių ir ateities laužams, patiems rašyti vaidinimus ir padirbti lėles lėlių teatrui, sugalvoti kostiumus kaukių baliui, paruošti programas ir skelbimus televizijos vakarui ir t.t. Gal būt didžiausią įspūdį paliko partizanų vakaras, kuriam stovyklautojai paruošė tris stotis — vieną kryžkelėje, antrą prie ežerėlio ir trečią ateitininkų paūnksmėje. Vakare jie patys dalyvavo vartodami vadovių paruoštą medžiagą. Tą dieną programa buvo per pašnekėsį išdiskutuota su stovyklautojais, kad būtų jiems suprantama. Prie pirmos stoties buvo prisiminti Lietuvos partizanai ir jų gyvenimo tikslai bei sąlygos. Prie antros — kalinys Viktoras Petkus ir kaip ateitininkų principai stiprina jo ryžtą, pasipriešinti okupantui. Prie trečios — Tylos Bažnyčia, tikinčiųjų padėtis dabartinėje Lietuvoje. Vakaras baigėsi šv. Mišiomis.

Kaip ir kitur stovykloje jautėsi ir tam tikri trūkumai. Labai nevienodas amžius ir nevienodas lietuvių kalbos

mokėjimas vadoves apsunkino. Yra neįmanoma paruošti programą, kuri būtų ir įdomi ir suprantama tiek 10 m. mergaitei kiek 17 m. amžiaus vaikui. Palyginus mažas stovyklautojų skaičius ir pačių vadovių ribotos jėgos neleido skirstyti stovyklautojus į dar mažesnius būrelius — tai būtų buvę iš vis netikslu. Lietuvių kalbos mokėjimo stoka trukdė ne tik pašnekešiams, bet ir tautiniams šokiams, dainavimui, rankdarbiams ir t.t., nes visi paaikškinimai ir programos pravedimas vyksta lietuvių kalba. Yra džiugu, kad kai kurie stovyklautojai tikrai stengėsi praplėsti savo lietuvių kalbos žodyną. Norime tikėti, kad tas noras neišblės ir kad dalyviai per ateinančius metus stengsis ir toliau lavintis lituanistikoje. Pastebėjome, kad dalis lietuviškai nekalbančių stovyklautojų visai neblogai supranta lietuvių kalbą ir, prispausti, net gali pakalbėti. Persąsi noras, kad ir švelniai, tėveliams priminti, kad namai yra geriausias lietuvių kalbos mokykla. Mažiau rūpinkimės apie kaip gerai mokame lietuvių kalbą, o daugiau rūpinkimės apie kiek kalbame lietuviškai. O su patirtimi ateis ir gražbilystė — išmoksime tiksliau ir gražiau kalbėti. Patys vaikai pamatė, kad stovyklauti lengviau ir smagiau buvo tiems, kurie lietuvių kalbą geriau vartojo. Iš nau dokime progą puoselėti lietuvių kalbos vartojimą mūsų visų šeimose

STOVYKLA AUŠRA

Kuniskis ir Aleksandras Sutkevičius. Buvo skiltininkė Elizabetė Jurčiukonytė.

Bitučių skiltį sudarė: Silvana Jurčiukonytė, Karla Grigonytė ir Klaričė Bacevičiūtė. Buvo skiltininkė Marcija Pavelionytė.

Puma skiltį sudarė: Fernandas Sutkevičius, Orlandas Danielius, Andrius Pavilionis, Valteris Mikalkėnas ir Leonas Kaminskas. Buvo skiltininkas M. Lipas.

Pelėdų skiltį sudarė: Adriana Ausenka, Klaudija Danieliūtė, Lilian Mikalkėnaitė ir Kristina Karsokaitė. Buvo skiltininkė Fátima Jurčiukonytė.

Erelių skiltį sudarė: Viktoras Urbonas, Albertas Dilys ir Ričardas Kuniskis. Buvo skiltininkas Artūras Pavilionis.

Šeimininkė buvo p. Ona Ausenkienė.

Eugenija Bacevičienė

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

IŠ BLB-NĖS VEIKLOS

Rugpjūčio 8 d. vakarą šv. Kazimiero p-jos patalpose vyko BLB-nės Tarybos "Valdybos posėdis, dalyvaujant viešai iš JAV-bių, p-lei Dainai Kojelytei.

Posėdį atidarė Tarybos p-kas adv. Alg. Sliesoraitis, kviesdamas valdybos p-ką p. Joną Tatarūną, duoti pranešimą.

BLB-nės pirmininkas kalbėjo: "Pradedamas šio vakaro posėdį, pirmiausia noriu padėkoti p-lei Dainai Kojelytei, Pasaulio Lietuvių B-nės valdybos sekretorei ir PASAULIO LIETUVIO administratoriui. P-lė Daina jau antri metai paskyrė savo atostogas atvykti Brazilijon ir vadovauti mūsų jaunimo stovykloms LITUANIKOS sodyboj. Todėl BLB-nės valdybos ir tarybos vardu nuoširdžiai jai dėkoju už tokį naudingą ir pavyzdinę pasišventimą mūsų jaunimui. Stovykla, kuriai vadovavo p-lė Daina, buvo jaunimo iš anksto laukiama, mėgiama, vertinama ir labai naudinga, nes p-lė Daina yra patyrusi ir gerai pasiruošusi vadovė. Tuo pačiu dėkoju ir p-lei Sigitai Lenkauskaitei, kuri kartu su Daina dalyvavo ir darbovosi mūsų jaunimo naudai ir dabar, užsuko į Venezuelą tokiai pat stovyklai praveisti. Tai tikrai dideli lietuviško pasišventimo pavyzdžiai.

Dėkoju taip pat ir PLB-nės valdybai, ypač jos pirmininkui p.Vytautui Kamantui, kad neužmiršta mūsų kolonijos ir mūsų lietuviško jaunimo.

Šis posėdis tačiau turi ir kitos nepaprastos reikšmės. Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, įvertindama didelį ir nepakeičiamą lietuviybės darbą, kurį Brazilijos lietuvių kolonijoje atlieka savaitraštis MŪSŲ LIETUVA, pernai įsigytai naujai spausdinimo mašinai padėti išsimokėti, siunčia gan stambią sumą — 1000,00 dolerių. Ją siunčia per tą pačią PLB-nės valdybos narę p-lę Dainą Kojelytę, ir pageidauja, kad ji būtų įteikta Tėvams Saleziečiams per BLB-nę, kuri priklauso pasaulinei Lietuvių Bendruomenei ir su ja vykdo bendrus lietuviybės išlaikymo ir Lietuvos laisvinimo darbus. Ir už tai PLB-nei tikrai nuoširdi padėka.

Pasinaudoju šia proga išreikšti kelioms mintims apie mūsų vienintelį savaitraštį MŪSŲ LIETUVA. Pirmiausia — mūsų padėka už talpinimą ne tik Brazilijos, o ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės veiklos žinių. MŪSŲ LIETUVA

P A D Ė K A

A.A. ANTANUI NARKŪNUI

mirus

klebonui kun. Pranui Gavėnui už atlaikytas Mišias prie karsto, už palydėjimą į kapus ir 7-tos dienos Mišių atlaikymą širdingai dėkojame. Taipogi širdingai dėkojame Maldos Apaštalavimui už viešą užuojautą ir visiems kurie dalyvavo laidotuvėse ir 7-tos dienos Mišiose.

Prašome dalyvauti a.a.Jono Narkūno 30-tos dienos Mišiose šv. Kazimiero parapijos koplyčioje rugsėjo 6 d. 18:30 val.

Jadzia Narkūnienė ir sūnus Jonas su šeima

TUVA kiekvieną savaitę laukiama visose Brazilijos lietuvių šeimose.

Čia norėčiau pabrėžti, koks didelis pasiaukojimas kun. Pr.Gavėno, kun. P.Rukšio, kun. St. Šileikos, kurie redaguoja ir administruoja šį savaitraštį jau keli metai ir be jokio atlyginimo, o vien tik lietuviybės išlaikymo tikslui. Visi žinome, kad lietuviško laikraščio išleidimas neduoda jokio pelno, o ypač dabar, kas savaitė kylant popieriaus kainoms, leidžiamas su nuostoliais. (Ir žinom, kad kai kurie mūsų kaimynų laikraščiai ar visai sustojo, ar išeina tik kas antra savaitė.)

O ko mūsų redaktoriai susilaukia, tai įvairiausių kritikų: tai kad laikraštis spausdina daugiausia straipsnių iš kitų kraštų, ar kad permažai deda žinių iš mūsų pačių padangės, ir panašiai. Aš gi manau visai atvirkščiai: Mums šiandien reikia išeiti iš savo virtuvės aplinkos ir pasižvalgyti truputį plačiau po lietuvišką pasaulį: ir galimai giliau patirti visos mūsų po pasaulį išsklaidytos tautos gyvenimo pulsą. Tam reikėtų ne vieno, o net kelių laikraščių, ir daug daugiau laiko. O šiandien prenumeravimas kokio laikraščio iš JAV ar Kanados reikalauja mažiausia 40 dolerių, kas mažai kam prieinama. Gi tuo tarpu MŪSŲ LIETUVA atrenka ir perduoda pačius geriausius ir įdomiausius straipsnius iš viso pasaulio lietuvių spaudos — ir tokiu būdu mums atstoja net kelis lietuviškus laikraščius (ir mums padeda taupyti pinigą ir laiką). Ir tuo pačiu būdu mums duoda galybę sekti ne tik visą kitų lietuvių kolonijų veikimą, o ir visą, sakyčiau, lietuvių tautos, tiek Tėvynėje, tiek atsidūrusios užsienyje, dvasinį kultūrinį bei politinį pulsą. Visam tam susekti, kaip jau minėjau, reikėtų gal net kelių laikraščių — ir laiko —, kai tuo

tarpu viena MŪSŲ LIETUVA kas savaitę mums pateikia ir mus aptarnauja. Joje randam ir MŪSŲ ŽINIŲ apie vietinį veikimą bei apie gyvus ar mirusius tautiečius. Tačiau jei skundžiamės, kad šių žinių nedaug, tai čia jau mūsų pačių nerangumas ar apsileidimas — mes patys tinkamai neinformuojam redakcijos. Juk redakcija žinių negali iš pirmo išlaužti: gi jei kas tokią "žinią" "suranda", tai vien tik skaitytojų suvedžiojimui bei tautiečių sukiršinimui. Kas tikrai nenaudinga mūsų nedidukei kolonijai. Gaila, kad ne visi tatau supranta, ir kritikuoja dažnai be jokio pagrindo.

Dar išreikščiau pageidavimą, kad laikraštį daugiau pasireikštų mūsų jaunimas, nors ir portugališkai.

Po šio svarbaus BLB-nės pirmininko žodžio, kuris vertas būti atspausdintas (ir nekartą) aukso raidėmis, p-lė Daina Kojelytė BLB-nės pirmininkui įteikė 1000 dolerių kuriuos jis tuoj perleido ML administratoriui kun. St.Šileikai. Už ką kun. Pr.Gavėnas padėkojo PLB-nės valdybos rūpestį Brazilijos, ypač jos jaunimo, reikalais ir jo tautiniu išlikimu; priminė lituanistinės mokyklos svarbą ir reikalą išdirbti tinkamą mokymo metodą; išreiškė PLB-nės valdybos padėką saleziečiams už pastangas ne tik ištvėringai redaguojant ML, o ir stengiantis tobulinti jos spausdinimą.

Drąsino visus dirbti nenuleidžiant rankų ar galvojant, kad kitur darbas lengvesnis. Darbas visur sunkus, nes, bendrai, kas tikrai dirba, tai vis ta pati maža saujelė pasišventėlių. Gal taip visada buvo, ir taip bus.

P.G.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel:
852-0677, São Paulo

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

VIEŠNIA

"MŪSŲ LIETUVOS" REDAKCIJOJ

Prieš grįždama į JAV-bes, ateitininkų stovyklos vadovė ir Amerikoje PLB-nės valdybos narė bei PASAULIO LIETUVIO administratorė p-lė Daina Kojelytė lankėsi šv. Kazimiero p-jos patalpose bei MŪSŲ LIETUVOS redakcijoje. Artimai susipažino su vis didėjančiais lietuviškos sąodos vargais, bet kartu ir džiaugėsi saleziečių, ryžtu ir spaudos pažanga.

Daina Kojelytė
Nuotr. J. Kuprio

DAINOS IŠLEISTUVĖS

Ketvirtadienio vakarą V.Zelinos klebonijoje buvo p-lės Dainos Kojelytės, ateitininkų stovyklos vadovės, atsisveikinimo vakarienė, kurią suruošė pats klebonas, kun. J.Šeškevičius. Vakarienėj dalyvavo BLB-nės p-kas p. J.Tatarūnas, buvęs tos pačios B-nės p-kas p. Alg.Saldys su Ponia, BLJS-gos p-kas inž. Al.Valavičius su kitais valdybos nariais, šv. Kazimiero p-jos klebonas kun. Pr. Gavėnas ir keli ateitininkų šulai. Po vakarienės, dovanų ir tradicinių prakalbų, jaunimas dar ilgai dainavo lietuviškas dainas, pasinaudodamas ypač neseniai išėjusiu BRAZILIJOS ATEITININKŲ DAINORĖLIU.

LIETUVIŲ ŠAULIŲ SAJUNGA
TREMTYJE

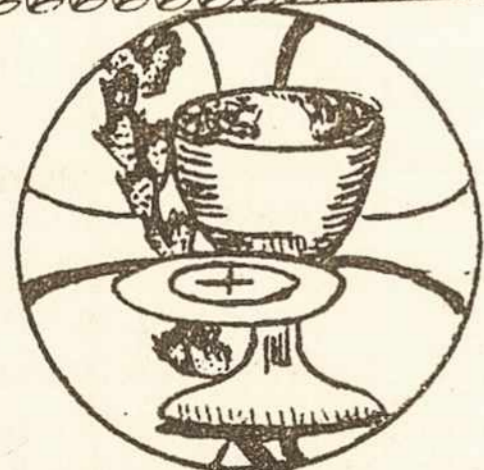
SIMO KUDIRKOS KUOPA
NEW YORKE

Brazilijos Lietuvių Tautinių Šokių
grupės Ponui Vadovui
Jonui Lukoševičiui

Didžiai Gerbiamas,

Sveikiname Jus ir per Jus visus grupės dalyvius. Kad Jus per tautinį šokį, ugdote tautinį meną, palaikote tautinę dvasią Brazilijos lietuvių jaunyme.

Šeštosios Lietuvių Tautinių Šokių Šventės proga, kaip šios Šventės dalyvis, norime apdovanoti kuklia, bet nuoširdžia dovanėle, knyga: "Pėdos mirties zonoje", kurią parašė Sibiro tremtinė, kalėjusi darbo stovyklose septynis metus. Pasiliuosavus iš kalėjimo, sėters pagelba atvykus čia į JAV, šią knygą parašė.

Sveikiname

40 metų kunigystės jubiliejaus proga misionierių kun. PETRĄ URBAITĮ, SDB ir linkime sėkmingos darbuotės Dievo vynuogyne, ypač lankant senelius ir ligonius.

Dieve duok ištvermės ir geros sveikatos.

Labdaros ratelis su ligoniais ir seneliais

RUGSĖJO 8-TAUTOS ŠVENTĖ
ŠILINĖ

ŠILINĖ – DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

PRIMENA: 372 metus nuo Marijos Apsireiškimo Šiluvoje

550 metų nuo Vytauto numatyto karūnavimosi

RUOŠIAMASI paminėti 500 metų nuo šv. Kazimiero mirties

paminėti 600 metų nuo Lietuvos krikšto

ŠIEMET

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS
ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

VISŲ LIETUVIŲ MALDOS IR PASIAUKOJIMO UŽ LIETUVĄ
D I E N A

BUS RUGSĖJO 7-TA ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ 16 val.

PROGRAMA: procesija ir Mišios

minėjimas
meninė dalis
vaisės

Knyga lengvai skaitoma. Kas gali lietuviškai skaityti, te skaito, kas sunkiai lietuvių kalbą naudoja, te perleidžia lietuviškai skaitančiam.

Knygos parduodama kaina 10, – dol. Jums už ryžtą poselėjant lietuvišką tautinį meną, dovanojame Jums 30 egz.

Nesustokite pusiau kelyje, tęskite ir toliau visuomeninį, kultūrinį tautinį darbą. Garbė Jums, Jūsų grupės dalyviams ir Jūsų globėjams.

Su šauliškais linkėjimais

K.Bačas
kuopos sekretorius.

LITERATŪROS RATELIS

Šio mėnesio Literatūros Ratelio vakaras bus rugpjūčio 30, šeštadienį, 20 val. p.p. R. ir Alf.D.Petraičių rezidencijoje, Rua Nova York, 28, apto. 32. Su mare. Numatyti, tarp kita ko, svarbūs pasitarimai.

METINIŲ MIŠIOS

už

VINČĄ IR ALBINĄ
SABALIAUSKĄ

bus atlaikytos sekmadienį, rugpjūčio 17 d. 8:15 val. N.S. de Lourdes bažnyčios grutoj, Agua Rasa.

Užprašė

Anastazija Sabaliauskienė